

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projektowanie uniwersalne kultury - dostępność w instytucjach kultury

Zadanie 1 Przedsięwzięcie szkoleniowe

Strategia wdrażania dostępności w oparciu o Model Dostępnej Kultury

Dokument służy wypracowaniu strategii wdrażania dostępności w instytucji kultury. Wskazuje najważniejsze zagadnienia i obszary, które muszą być wzięte pod uwagę w sytuacji tworzenia planu inicjowania i rozwijania dostępności w oparciu o Model Dostępnej Kultury.

Regulamin zadania 1 w projekcie „Projektowanie uniwersalne kultury – dostępność w instytucjach kultury”, definiuje Strategię wdrożenia modelu dostępności jako – dokument opisujący sposób wdrożenia modelu dostępności, uwzględniający m.in. cele i harmonogram działań, dobór narzędzi niezbędnych do tworzenia oferty kulturalnej z partycypacyjnym udziałem grupy docelowej, opis zasad komunikacji z grupą docelową oraz interesariuszami działań IK, sposobu identyfikacji potrzeb i doboru środków ich zaspokajania, identyfikację ryzyk, sposoby weryfikacji sukcesu oraz niezbędne zasoby.

Tworzenie strategii ma być Wynikiem ciągu szkoleń i sesji tutorskich oraz pracy nad autodiagnozą, które są zaproponowane każdej instytucji kultury włączonej w to działanie.

Opracowywanie strategii jest pomyślane jako proces, w który należy zaangażować jak najwięcej pracowników i pracownic każdej instytucji. Punktem wyjścia do tworzenia strategii jest obecna, zidentyfikowana w całym spektrum działań projektowych sytuacja instytucji kultury. W oparciu o ten stan proponujemy stworzyć strategię w dwóch wymiarach – planu krótkoterminowego i długoterminowego. Spojrzenie na instytucję w tych dwóch wymiarach pozwoli, naszym zdaniem, najlepiej przygotować się do wdrażania zmian systematycznych, efektywnych i odpowiadających rzeczywistym możliwościom instytucji kultury. Pozwoli też odpowiedzieć na oczekiwania odbiorców ze szczególnymi potrzebami, zwłaszcza osób z niepełnosprawnością i osób starszych.

Dokument wskazuje elementy, które można wziąć pod uwagę przy budowaniu strategii wdrażania dostępności w oparciu o Model Dostępnej Kultury. Poszczególne punkty/obszary mogą zostać dowolnie rozszerzone według uznania instytucji kultury, uwspólnione z procedurami wewnętrznymi instytucji lub dostosowane do już istniejących dokumentów.

Stan obecny

Rodzaj instytucji kultury, zespół i podejmowane działania

Wypełniając ten punkt można skorzystać z opublikowanego na stronie www instytucji, a wymaganego przez Ustawę o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, opisu działań podejmowanych przez IK. **Limit słów:** maksymalnie 500.

W tej części proszę uwzględnić zwłaszcza:

1. Nazwę, rodzaj instytucji kultury i założenia programowe.
2. Zespół, kompetencje pracowników i pracownic.
3. Działania będące w stałej ofercie instytucji oraz działania nietypowe, podjęte na przykład w ostatnim roku działalności.
4. Współpracę ze środowiskami, organizacjami i podmiotami lokalnymi, nie tylko związanymi z osobami z niepełnosprawnością i osobami starszymi.

Ośrodek Kultury Ochoty to dzielnicowy dom kultury, zakorzeniony w miejscu, w którym działa już od 1968 roku – dzielnicy Ochota m.st. Warszawy. Naszym priorytetem jest rozwój kapitału społecznego poprzez edukację kulturalną odpowiadającą na wyzwania współczesności. Dlatego wspieramy nawiązywanie relacji społecznych, dbamy o rozwój lokalnej i oddolnej działalności artystycznej, obywatelskiej, społecznej i rekreacyjnej, z uwzględnieniem lokalnego dziedzictwa i dbałości o planetę. Obowiązująca strategia ośrodka skupiona jest na zachowaniu dotychczasowej jakości edukacji kulturalnej, przy jednoczesnym wzmocnieniu jej włączającego charakteru. Idea ta oznacza tworzenie projektów i stałych form działania, w których swobodnie mogą uczestniczyć osoby z różnych grup, bez zjawiska izolacji. Dlatego w ofercie ośrodka pojawiają się działania międzypokoleniowe, międzykulturowe oraz umożliwiające uczestnictwo osobom z niepełnosprawnościami.

OKO to sześć lokalizacji z 37 pracowni(cz)kami etatowymi, pracującymi w zespołach: administracyjnym, księgowym, programowym, promocyjnym i edukacyjnym, a także dwóch pracownikach artystycznych.

- 27% z naszego zespołu to osoby po 60 r.ż.
- 22% to osoby przed 35 r.ż.
- 8% to osoby z orzeczoną niepełnosprawnością

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

- dla 5% język polski jest językiem obcym

Ta różnorodność jest jednym z naszych najważniejszych zasobów.

Kilka osób z naszego zespołu posiada dużą wiedzę i kompetencje w obszarze dostępności (m.in. Specjalistka ds. edukacji, Specjalistka ds. rozwoju społeczności lokalnej, Specjalistka ds. mediów społecznościowych, Koordynator ds. programowych), część osób jest samorzeczniciami (Koordynatorka dostępności, Instruktorka wokalna). W naszym zespole są dwie osoby, które posługują się PJM oraz doksztalają się w tym kierunku (poziom A2 i poziom B1). Osoby z zespołów pracowni artystycznych to artyści i artystki bardzo zaangażowani w działania na rzecz dostępności i udostępniania naszych zasobów/oferty dla osób o szczególnych potrzebach.

Najważniejszym działaniem, które stało się priorytetem 2025 roku, jest ukończenie remontu sali widowiskowej na ul. Radomskiej 13/21 i pełne dostosowanie do korzystania przez osoby o szczególnych potrzebach. Po remoncie zaplecza sali w tym roku realizowana jest budowa zewnętrznego wejścia i windy.

W ramach naszej oferty standardem jest, że wszystkie koncerty są realizowane z użyciem pętli indukcyjnej. Od zeszłego roku podczas wydarzeń plenerowych dbamy o odpowiednie informacje, asystentów na miejscu, ochronniki słuchu, zapewnienie specjalnej przestrzeni wyciszenia / dla rodziców z małymi dziećmi. Wybrane wydarzenia plenerowe realizowane były również z użyciem pętli indukcyjnej. Dzięki dostępności architektonicznej takich lokalizacji, jak: MAL Grójecka 109, Pracownia Magazyn Sztuk, Klub Kultury Seniora, organizujemy stałe zajęcia artystyczne dostępne dla seniorów i OzN. Program Miejsca Aktywności Lokalnej w szczególności budowany jest poprzez zaangażowanie i inicjatywy współpracujących z nami mieszkańców, grup nieformalnych i NGO.

OKO w trakcie roku współpracuje z kilkudziesięcioma organizacjami pozarządowymi, wśród nich szczególnymi partnerami są członkowie Koalicji dla Ochoty - wraz z OPS-em organizujemy m.in. bal otwierający Dni Seniora, ze Stowarzyszeniem Otwarte Drzwi współorganizowaliśmy ostatnią Gwiazdkę Integracyjną, z Ogniskiem Pracy Pozaszkolnej i Towarzystwem Szansa współtworzyliśmy „Projekt Szczęście” poświęcony zdrowiu psychicznemu młodzieży, a to tylko wybrane ostatnie inicjatywy spośród dziesiątek realizowanych wspólnie każdego roku. W sposób stały współpracujemy z trzema NGO-sami, działającymi na rzecz dzieci i młodzieży z doświadczeniem migranckim i uchodźczym: Fundacją Ocalenie, Fundacją „Uczymy się radości” oraz Fundacją UFAM. Bez silnej

współpracy z trzecim sektorem nasz wkład w rozwój lokalnego kapitału społecznego byłby zdecydowanie mniejszy.

Sposoby badania potrzeb publiczności o szczególnych potrzebach

Proszę opisać dotychczas przeprowadzone działania, które miały na celu diagnozę potrzeb środowisk osób z niepełnosprawnościami, w tym działania o charakterze badawczym, animacyjno-badawczym czy sieciującym. Proszę uwzględnić zaangażowanie pracowników i pracowników instytucji kultury w takie działania, sytuacje wykorzystania zewnętrznych ekspertów, wskazać kontekst podjętych dotychczas działań.

Limit słów: maksymalnie 500.

Ośrodek Kultury Ochoty od lat stosuje różnorodne metody badania potrzeb publiczności, w tym osób z niepełnosprawnościami i osób starszych. Proces ten nie ma charakteru ustrukturyzowanej formy, jest jednak prowadzony systematycznie i stale rozwijany, aby możliwie najpełniej odzwierciedlać realne oczekiwania i bariery odbiorców. Podejście to można określić jako partycypacyjne, ponieważ zakłada współtworzenie diagnozy potrzeb przez samych uczestników wydarzeń, ich rodziny, a także partnerów społecznych i ekspertów zewnętrznych.

Podstawową metodą stosowaną przez instytucję są bezpośrednie rozmowy pracowników obsługujących wydarzenie z uczestnikami wydarzeń, pozwala to na bieżąco planować zmiany i pogłębiać interesujące dla nas wątki. Kolejną metodą są ankiety ewaluacyjne, przygotowywane w różnych formach - zarówno w wersji papierowej, jak i elektronicznej. Wypełniane są one podczas wybranych wydarzeń (np. koncertów, warsztatów, projekcji filmowych) oraz przy okazji większych projektów cyklicznych, takich jak Nocny Dzień Dziecka. Pytania obejmują nie tylko ocenę samego wydarzenia, ale także stopień dostępności, komunikacji oraz obsługi. Dzięki temu uzyskuje się dane, które pozwalają zidentyfikować bariery architektoniczne, cyfrowe i komunikacyjne, a także ocenić, które rozwiązania działają dobrze, a które wymagają poprawy.

Ważnym narzędziem jest również obserwacja uczestników podczas wydarzeń. Pracownicy i pracowniczki, zwłaszcza ci zaangażowani w zespół ds. dostępności, rejestrują sytuacje problemowe, takie jak trudności w poruszaniu się po przestrzeniach, kłopoty z odbiorem treści czy bariery w komunikacji z obsługą. Tego rodzaju obserwacje pozwalają na szybkie reagowanie i wprowadzanie usprawnień.

Ośrodek przykłada dużą wagę do konsultacji programu wydarzeń i współpracy z partnerami lokalnymi z zakresu dostępności. W proces badania potrzeb włączane są organizacje pozarządowe działające na rzecz osób z niepełnosprawnościami, Ośrodek Pomocy Społecznej, Centra Aktywności Międzypokoleniowej oraz grupy sąsiedzkie. Przykładem tego podejścia jest Klub Kultury Seniora, którego program powstaje w oparciu o konsultacje z uczestnikami i uczestniczkami, a także Miejsce Aktywności Lokalnej, gdzie część wydarzeń jest inicjowana oddolnie przez grupy o szczególnych potrzebach. Dzięki temu od samego początku uwzględniane są potrzeby osób starszych i osób z szczególnych potrzebach.

Istotnym doświadczeniem w badaniu potrzeb były także pilotażowe badania publiczności zrealizowane w 2025 roku. Obejmowały one dwumiesięczny okres analizy uczestników różnych wydarzeń i pozwoliły opracować narzędzia do bardziej systematycznej ewaluacji. Wyniki pokazały m.in. że kluczowe znaczenie dla uczestników ma nie tylko infrastruktura, ale także jakość komunikacji ze strony pracowników czy takie parametry jak temperatura w sali widowiskowej czy oświetlenie zastosowane na koncertach. To potwierdziło potrzebę regularnych badań w kolejnych latach.

Niezwykle cennym źródłem wiedzy są także doświadczenia samego personelu, w tym niewidomej instruktorki śpiewu i dwóch pracowniczek ze specjalnymi potrzebami z zakresu ruchu, które regularnie dzielą się swoimi spostrzeżeniami dotyczącymi barier i możliwych rozwiązań. Ich udział w planowaniu wydarzeń i analizie przestrzeni wnosi niezwykle cenną perspektywę użytkownika, której nie da się uzyskać jedynie za pomocą narzędzi formalnych.

Podsumowując, Ośrodek Kultury Ochoty stosuje zróżnicowane metody badania potrzeb publiczności: ankiety, obserwacje, konsultacje społeczne, współpracę z NGO czy grupami OzN oraz wykorzystuje doświadczenia własnego zespołu i ekspertów. Dzięki temu proces diagnozy ma charakter ciągły i pogłębiony, a jego wyniki realnie wpływają na planowanie i realizację działań. Podejście partycypacyjne stanowi fundament budowania instytucji dostępnej i otwartej na wszystkie grupy odbiorców.

Opis głównych barier dostępności dla osób z niepełnosprawnościami i osób starszych w zakresie realizacji działań kulturalnych.

Opis należy sporządzić z uwzględnieniem Modelu dostępnej kultury – etapów podróży odbiorcy lub obszarów dostępności, w zależności od sytuacji.

Limit słów: maksymalnie 500.

Analiza sytuacji Ośrodka Kultury Ochoły wskazuje, że pomimo wdrożenia wielu rozwiązań wspierających uczestnictwo osób ze szczególnymi potrzebami, nadal istnieje szereg barier ograniczających udział w ofercie instytucji. Bariery te można podzielić na cztery główne obszary: architektoniczne, cyfrowe, informacyjno-komunikacyjne oraz programowe.

BARIERY ARCHITEKTONICZNE

Najbardziej dotkliwe są bariery architektoniczne, wynikające przede wszystkim z faktu, że główna siedziba przy ul. Grójeckiej 75 znajduje się w zabytkowym budynku o ograniczonych możliwościach adaptacyjnych. Brak windy uniemożliwia osobom z niepełnosprawnością ruchową i osobom starszym swobodne poruszanie się pomiędzy kondygnacjami. Recepcja nie jest przystosowana do obsługi osób poruszających się na wózkach – wysokość lad i brak ergonomicznych rozwiązań powodują, że korzystanie z niej jest utrudnione. Toalety i szatnie uniemożliwiają samodzielne i wygodne korzystanie z tych przestrzeni, a dodatkowym zagrożeniem są ruchome wycieraczki przy wejściu, mogące prowadzić do potknięć. Problemатyczny jest również brak poręczy przy głównym wejściu, co stanowi istotną barierę dla osób starszych i o ograniczonej motoryce.

W pracowni ceramicznej AngobaA lokalizacja na poziomie -1 praktycznie uniemożliwia udział osobom poruszającym się na wózkach. Sala widowiskowa przy ul. Radomskiej 13/21 jest w trakcie remontu, co do czasu jego zakończenia ogranicza jej pełne wykorzystanie, jednak w perspektywie miesięcy stanie się przestrzenią dostępną dla osób o szczególnych potrzebach.

BARIERY CYFROWE

Drugim obszarem są bariery cyfrowe. Choć OKO podejmuje działania na rzecz cyfryzacji i udostępniania treści, wiele materiałów archiwalnych wideo wciąż nie posiada napisów czy opisów alternatywnych. Część dokumentów wewnętrznych dostępna jest wyłącznie w formie papierowej, co znacząco utrudnia pracę pracownicze etatowej - niewidomej instruktorki śpiewu i ogranicza możliwość korzystania z nich przez osoby niewidome i słabowidzące. Strona internetowa wymaga dalszego dostosowania do standardu WCAG 2.2, aby zapewnić pełną dostępność użytkownikom korzystającym z technologii wspierających, jednak obecnie są podejmowane działania w tym kierunku.

BARIERY INFORMACYJNO-KOMUNIKACYJNE

Kolejną grupę stanowią bariery informacyjno-komunikacyjne. W budynkach brakuje spójnego systemu oznakowania, ułatwiającego orientację osobom z niepełnosprawnością wzroku czy osobom starszym. System TOTUPOINT funkcjonuje jedynie w jednej lokalizacji. W głównej siedzibie nie ma bezpłatnego WiFi, co ogranicza możliwość korzystania z aplikacji wspierających. Brakuje również wystarczającej liczby pętli indukcyjnych i systemów FM, co utrudnia udział osób słabosłyszących w wydarzeniach. Ponadto tłumaczenia na Polski Język Migowy są zapewniane w sposób okazjonalny, a nie systematyczny.

BARIERY PROGRAMOWE

Ostatnim obszarem są bariery programowe. Choć instytucja realizuje pojedyncze wydarzenia z elementami dostępności (np. z napisami czy tłumaczeniem na PJM), brak jest spójnej polityki programowej gwarantującej, że wszystkie przedsięwzięcia będą projektowane zgodnie z zasadami uniwersalnego projektowania. Nie istnieje także systematyczny mechanizm ewaluacji wydarzeń pod kątem dostępności, a działania w tym zakresie są realizowane raczej doraźnie.

Bariery dostępności w Ośrodku Kultury Ochoty są wielowymiarowe i wzajemnie się przenikają. Obejmują zarówno ograniczenia wynikające z infrastruktury, jak i niedostatki w obszarze komunikacji, cyfryzacji i planowania programowego. Ich usunięcie wymaga konsekwentnych działań inwestycyjnych i organizacyjnych, wprowadzenia odpowiednich procedur, a także rozwijania kompetencji zespołu w kierunku tworzenia instytucji kultury dostępnej dla wszystkich.

Opis najważniejszych potrzeb w zakresie tworzenia oferty instytucji kultury dla osób z niepełnosprawnościami i osób starszych

Proszę opisać kluczowe potrzeby instytucji w zakresie wdrażania i rozwijania dostępności, które ujawniły się przed rozpoczęciem udziału w projekcie „Projektowanie Uniwersalne Kultury” oraz w trakcie przedsięwzięcia szkoleniowego. **Limit słów:** maksymalnie 500.

Analiza autodiagnozy Ośrodka Kultury Ochoty oraz doświadczeń ostatnich lat pokazuje, że potrzeby instytucji w zakresie dostępności mają zarówno wymiar infrastrukturalny, jak i programowy oraz kompetencyjny. Ich spełnienie stanowi warunek konieczny, aby oferta kulturalna mogła być w pełni otwarta dla osób z niepełnosprawnościami i osób starszych.

Najważniejszą potrzebą jest modernizacja przestrzeni architektonicznej, w szczególności w głównej siedzibie przy ul. Grójeckiej 75. Dotyczy to dostosowania recepcji, szatni i toalet, a także montażu windy umożliwiającej swobodne przemieszczanie się między piętrami. Przestrzeń wejściowa wymaga poprawy bezpieczeństwa (wymiana ruchomych wycieraczek, montaż poręczy), a szatnie i toalety powinny umożliwiać samodzielną i bezproblemową ich obsługę. Osobnym problemem jest pracownia ceramiczna AngobA, która w obecnej lokalizacji jest całkowicie niedostępna dla osób z ograniczoną mobilnością – konieczne jest pozyskanie nowej, w pełni dostępnej przestrzeni dla tego typu działań.

Drugą grupę potrzeb stanowią rozwiązania cyfrowe i informacyjne. Strona internetowa OKO powinna zostać dostosowana do standardu WCAG 2.2 AA, co zapewni pełen dostęp osobom korzystającym z technologii wspierających. Równie istotne jest przygotowanie archiwalnych materiałów audiowizualnych w formie dostępnej -z napisami, audiodeskrypcją i opisami alternatywnymi – to wymaga dużych nakładów pracy i zasobów finansowych. Dla wewnętrznego funkcjonowania instytucji kluczowe znaczenie ma wdrożenie cyfrowego obiegu dokumentów, co ułatwi pracę pracownikom i pracowniczkom z niepełnosprawnościami oraz usprawni obsługę administracyjną.

W obszarze informacyjno-komunikacyjnym potrzebą priorytetową jest wprowadzenie spójnego systemu oznakowań we wszystkich lokalizacjach. Dotyczy to zarówno oznaczeń wizualnych w kontrastowych kolorach, jak i oznaczeń dotykowych oraz cyfrowych narzędzi wspierających, takich jak TOTUPOINT. Ważne jest także zapewnienie bezpłatnego WiFi w budynku głównym, co umożliwi korzystanie z aplikacji wspomagających. Potrzebny jest zakup dodatkowych pętli indukcyjnych i systemów FM, które umożliwią udział osób słabosłyszących w wydarzeniach, oraz rozwój systematycznej współpracy z tłumaczami PJM, aby wydarzenia mogły być regularnie dostępne dla osób Głuchych.

Istotnym obszarem są także potrzeby programowe. Obecnie część wydarzeń ma charakter dostępny, ale instytucja potrzebuje wypracowania całościowej polityki projektowania uniwersalnego, aby od etapu planowania każde wydarzenie było tworzone z myślą o wszystkich odbiorcach. Oznacza to konieczność wdrożenia mechanizmów konsultacyjnych z osobami z niepełnosprawnościami i seniorami, stosowania standardów języka prostego i łatwego do czytania (ETR) oraz systematycznej ewaluacji wydarzeń pod kątem dostępności.

Nie można pominąć także aspektu kompetencyjnego. Zespół OKO posiada podstawowe doświadczenia w pracy z osobami z niepełnosprawnościami, ale istnieje potrzeba

pogłębiania wiedzy i umiejętności, zwłaszcza w zakresie alternatywnych metod komunikacji, obsługi osób neuroróżnorodnych, projektowania uniwersalnego i savoir-vivre wobec osób ze szczególnymi potrzebami. Szkolenia powinny być realizowane cyklicznie, aby w miarę zmian kadrowych i programowych instytucja nie traciła wypracowanych standardów.

Potrzeby Ośrodka Kultury Ochoty obejmują modernizację infrastruktury, rozwój rozwiązań cyfrowych i komunikacyjnych, stworzenie polityki programowej opartej na zasadach projektowania uniwersalnego oraz systematyczne podnoszenie kompetencji pracowników. Ich realizacja jest kluczowa dla budowania instytucji, która będzie nie tylko dostępna, lecz także inkluzyjna i reagująca na zróżnicowane potrzeby odbiorców. Takie działania wpisują się również w strategiczny kierunek programowy realizowany obecnie w Ośrodku Kultury Ochoty.

Ogólna ocena dostępności instytucji kultury dla osób z niepełnosprawnościami

Proszę zaznaczyć na skali od 0 do 10, gdzie 0 oznacza całkowity brak dostępności, a 10 pełną dostępność.

Ogólna ocena dostępności instytucji kultury										
0	1	2	3	4	<u>5</u>	6	7	8	9	10

Cele w zakresie poprawy dostępności dla osób z niepełnosprawnościami i osób starszych

Cele instytucji w zakresie poprawy dostępności instytucji dla osób z niepełnosprawnościami i osób starszych perspektywie krótkoterminowej, to jest do końca 2026 roku. Limit słów: maksymalnie 500.

Uwaga: cele muszą być powiązane z opisem barier i potrzebami.

W perspektywie do końca 2026 roku Ośrodek Kultury Ochoty wyznacza sobie cele skoncentrowane na usunięciu najpoważniejszych barier oraz na stworzeniu solidnych podstaw organizacyjnych i kompetencyjnych dla dalszego procesu wdrażania dostępności. Cele te wynikają bezpośrednio z przeprowadzonej autodiagnozy, w której wskazane zostały kluczowe problemy w obszarze architektury, komunikacji, cyfryzacji i programowania oferty.

1. Modernizacja infrastruktury architektonicznej.

Priorytetowym celem jest przeprowadzenie prac remontowych w budynku przy ul. Grójeckiej 75, obejmujących dostosowanie recepcji, szatni i toalet. Oznacza to obniżenie lad recepcyjnych, stworzenie ergonomicznych stanowisk obsługi, a także dostosowanie sanitariatów zgodnie ze standardami (przeźroczliwość manewrowa, uchwyty, sygnalizacja alarmowa). Modernizacja ta poprawi komfort korzystania z budynku i zapewni równe traktowanie uczestników. Zmodernizowane zostaną także stanowiska recepcyjne w Magazynie Sztuk oraz zamontowane zostaną wycieraczki systemowe w siedzibie głównej i Klubie Kultury Seniora. Dostosujemy jedno z pomieszczeń w siedzibie głównej OKO do pełnienia funkcji pokoju wyciszenia. W toaletach zostaną zainstalowane sygnalizacje alarmowe. Po aktualizacji Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego wprowadzone zostaną systemy bezpieczeństwa i ewakuacji dostosowane do potrzeb osób z ograniczoną mobilnością.

2. Pełne zakończenie i wdrożenie rozwiązań w sali widowiskowej przy ul. Radomskiej.

Trwający remont sali widowiskowej ma doprowadzić do całkowitego usunięcia barier architektonicznych. Celem krótkoterminowym jest oddanie do użytku przestrzeni w pełni dostępnej architektonicznie oraz wyposażonej na stałe w urządzenia wspomagające słyszenie (pętle indukcyjne, systemy FM)

3. Stworzenie spójnego systemu orientacji i komunikacji.

Do października 2026 roku OKO planuje wdrożyć jednolity system oznakowań we wszystkich lokalizacjach, oparty na kontrastowych tablicach, piktogramach, oznaczeniach dotykowych i cyfrowych rozwiązaniach wspierających TOTUPOINT. Dodatkowo w głównej siedzibie na ul. Grójeckiej 75 zostanie uruchomione bezpłatne WiFi.

4. Rozwój dostępności cyfrowej i informacyjnej.

Do końca 2026 roku strona internetowa OKO ma być w pełni zgodna ze standardem WCAG 2.2 AA. Plan zakłada również uzupełnienie minimum 80% archiwalnych materiałów audiowizualnych o napisy i opisy alternatywne oraz wprowadzenie cyfrowego obiegu dokumentów. Dzięki temu pracownicy i pracowniczki, w tym osoby niewidome, będą mogli efektywnie korzystać z dokumentacji wewnętrznej, a odbiorcy - z pełnego dostępu do oferty online.

5. Podniesienie kompetencji pracowników.

Instytucja zakłada przeprowadzenie cyklu szkoleń, w tym szkoleń koleżeńskich, z zakresu alternatywnych metod komunikacji, obsługi osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności, stosowania języka prostego i ETR oraz zasad projektowania uniwersalnego. W efekcie zespół będzie lepiej przygotowany do profesjonalnej obsługi odbiorców i wdrażania zmian systemowych.

6. Pętle indukcyjne, AD i PJM na wydarzeniach OKO.

Do października 2026 roku OKO planuje zapewnić każdej lokalizacji pętlę indukcyjną. Część Systemy będą jednocześnie systemami mobilnymi, umożliwiającymi montaż w najazdach kablowych w plenerze podczas pojedynczych wydarzeń realizowanych poza stałymi siedzibami. Planowany jest też zakup systemów FM do audiodeskrypcji. OKO wdroży usługę zdalnych tłumaczeń PJM, zatrudni tłumaczy na wybrane wydarzenia oraz przygotuje opis działania instytucji w PJM.

Podsumowując – cele krótkoterminowe koncentrują się na modernizacji infrastruktury, poprawie komunikacji i orientacji w przestrzeni, cyfryzacji zasobów oraz podnoszeniu kompetencji zespołu. Ich realizacja pozwoli na zwiększenie poziomu dostępności, a tym samym przygotuje instytucję do wdrożenia ambitniejszych działań w perspektywie długoterminowej.

Cele instytucji w zakresie poprawy dostępności instytucji dla osób z niepełnosprawnościami i osób starszych w perspektywie długookresowej, to jest do końca 2030 roku. Limit słów: maksymalnie 500.

Uwaga: cele muszą być powiązane z opisem barier i potrzebami.

Cele długoterminowe Ośrodka Kultury Ochoły obejmują działania o charakterze strategicznym, których realizacja do końca 2030 roku pozwoli stworzyć instytucję w pełni dostępną, nowoczesną i inkluzywną. Obejmują one zarówno duże inwestycje infrastrukturalne, jak i zmiany systemowe w sposobie programowania, zarządzania i ewaluacji działań.

1. Pełne dostosowanie siedziby głównej przy ul. Grójeckiej 75 i okolicy.

Najważniejszym celem jest przeprowadzenie kompleksowej modernizacji zabytkowego budynku OKO. Kluczowym elementem będzie instalacja windy, która zapewni osobom z niepełnosprawnościami ruchowymi i seniorom swobodne poruszanie się pomiędzy piętrami. Planujemy również dokonanie remontu pozostałych toalet na wyższych piętrach budynku.

Do roku 2029 planowane jest także uruchomienie w pełni dostępnej przestrzeni znajdującej się na obecnym parkingu OKO. W roku 2027 zostanie zlecone opracowanie koncepcji zagospodarowania tej przestrzeni.

2. Relokacja pracowni ceramicznej AngobA.

Obecna lokalizacja pracowni, położona na poziomie -1, jest całkowicie niedostępna dla osób na wózkach. Do 2028 roku celem jest pozyskanie i remont nowej przestrzeni, która będzie nie tylko dostępna architektonicznie, ale także odpowiednio wyposażona i przyjazna dla wszystkich użytkowników. Przeniesienie pracowni stanie się symbolem równego dostępu do działań twórczych i edukacyjnych.

3. Pokoje wyciszenia i dostępność dla osób neuroróżnorodnych.

W latach 2027-2030 planowane jest wyposażenie w pokoje wyciszenia w kolejnych placówkach OKO – Pracowni Magazyn Sztuk i Pracowni AngobA. Realizacja wiąże się z odpowiednimi szkoleniami i dostosowaniem przestrzeni do potrzeb osób neuroróżnorodnych.

4. Rozwój systemu komunikacyjnego i orientacyjnego.

W perspektywie długoterminowej, do roku 2030, planowane jest wyposażenie wszystkich lokalizacji OKO w nowoczesne cyfrowe systemy informacji wizualnej, informujące o planowanych wydarzeniach w każdej z sal w OKO. Takie rozwiązanie to kierunek w stronę zrównoważonego rozwoju i ekologii.

5. Powszechna dostępność wydarzeń programowych.

Celem do 2030 roku jest wdrożenie zasady projektowania uniwersalnego jako standardu w planowaniu oferty. Każde wydarzenie - koncert, spektakl, wystawa czy warsztat - będzie projektowane jako dostępne. Oznacza to obowiązkowe uwzględnianie napisów, tłumaczeń PJM, audiodeskrypcji, materiałów w języku prostym i możliwości korzystania z asysty.

Instytucja zamierza także prowadzić regularne konsultacje z osobami z niepełnosprawnościami i seniorami, aby oferta odpowiadała na ich realne potrzeby.

6. Rozwój kompetencji zespołu i partnerstw.

W długiej perspektywie instytucja chce stworzyć system cyklicznych szkoleń, aby utrzymać wysoki poziom wiedzy i umiejętności pracowników. Planowane jest także uwzględnienie stałego komponentu rozwojowego w sieciach partnerskich – Koalicji dla Ochoty, European Network of Cultural Centres, oraz pozostałymi współpracującymi NGO, instytucjami edukacyjnymi i ekspertami. Pozwoli to pełnić OKO rolę centrum wymiany doświadczeń w dziedzinie dostępnej kultury.

7. Rozwój systematycznej ewaluacji dostępności wydarzeń.

Do końca 2027 roku OKO zamierza wypracować procedury ewaluacji dostępności wydarzeń, obejmujące ankiety, obserwacje i konsultacje z uczestnikami. Dzięki temu instytucja zyska narzędzie do bieżącego monitorowania postępów i planowania działań naprawczych.

Przyjęte powyżej cele długoterminowe zakładają nie tylko likwidację istniejących barier, ale przede wszystkim systemowe wdrożenie standardów dostępności we wszystkich obszarach funkcjonowania instytucji. Dzięki ich realizacji OKO stanie się instytucją w pełni otwartą, nowoczesną i inkluzywną, odpowiadającą na potrzeby współczesnego, zróżnicowanego społeczeństwa.

Planowany sposób pomiaru osiągnięcia celu krótkoterminowego.

1. Cele:

- a. Modernizacja infrastruktury architektonicznej
- b. Pełne zakończenie i wdrożenie rozwiązań w sali widowiskowej przy ul. Radomskiej.

Wskaźniki:

- a) Dostosowanie przestrzeni na poziomie 0 w budynku na ul. Grójeckiej 75, w skład którego wchodzi:
 - i. Zmodernizowanie i dostosowanie do standardów dostępności 3 pomieszczeń sanitariatów

- ii. Montaż nowej ludy recepcyjnej, dostosowanej do potrzeb osób o alternatywnej motoryce (obniżony blat, kontrastowe oznaczenia, przestrzeń manewrowa) – 1 sztuka
 - iii. Dostosowanie przestrzeni szatni dla osób o szczególnych potrzebach – 1 pomieszczenie
 - iv. Dostosowanie i wyposażenie pokoju wyciszenia – 1 pomieszczenie
 - v. Montaż wycieraczek systemowych – bezpiecznych i dostosowanych do potrzeb OzN – 1 komplet
 - vi. Wdrożenie systemu bezpieczeństwa i ewakuacji dostosowanych do potrzeb osób z ograniczoną mobilnością – 1 komplet akcesoriów, 1 procedura
- b) Dostosowanie przestrzeni Klubu Kultury Seniora:
- i. Montaż wycieraczki systemowej – bezpiecznej i dostosowanej do potrzeb OzN – 1 sztuka
- c) Dostosowanie przestrzeni Pracowni Magazyn Sztuk:
- i. Montaż nowej ludy recepcyjnej, dostosowanej do potrzeb osób o alternatywnej motoryce (obniżony blat, kontrastowe oznaczenia, przestrzeń manewrowa) – 1 sztuka
- d) Dostosowanie przestrzeni sali widowiskowej na ul. Radomskiej 13/21 wraz z dostępnym wejściem i windą: wyposażeniem w system FM, pętlę indukcyjną, oznaczenia, ergonomię. Realizacja zgodnie z projektem architektonicznym.

Pomiar/weryfikacja:

- protokoły odbioru technicznego, odbioru sprzętu i przeszkolenia
- dokumentację fotograficzną
- ocenę dostosowań przez użytkowników ze szczególnymi potrzebami w ramach konsultacji/audytów.

2. Cel: Stworzenie spójnego systemu orientacji i komunikacji

Wskaźniki:

- a) 6 lokalizacji wyposażonych w spójny system analogowych/fizycznych oznaczeń (tablice kontrastowe, piktogramy, oznaczenia dotykowe)
- b) uruchomienie bezpłatnego WiFi w głównej siedzibie
- c) system TOTUPOINT zamontowany i skonfigurowany w 6 przestrzeniach

Pomiar/weryfikacja:

- audyt przeprowadzony przez koordynatorkę dostępności z udziałem osób z niepełnosprawnością wzroku, neuroróżnorodnością i seniorów
- dokumentacja fotograficzna.

3. Cel: Rozwój dostępności cyfrowej i informacyjnej.

Wskaźniki:

- a) pełne dostosowanie strony internetowej do standardu WCAG 2.2 AA
- b) minimum 80% udostępnionych archiwalnych materiałów audiowizualnych jest dostępna poprzez napisy i opisy alternatywne
- c) wdrożenie wewnętrznego cyfrowego obiegu dokumentów

Pomiar/weryfikacja:

- raport z audytu dostępności strony
- linki, zrzuty z ekranu
- testy obiegu dokumentów przez pracowników korzystających z czytników ekranu

4. Cel: Podniesienie kompetencji pracowników.

Wskaźniki:

- a) realizacja cyklu 4 szkoleń wewnętrznych (PJM, język prosty i komunikacja alternatywna, savoir-vivre, zasady PUK)
- b) przeszkolenie min. 30 pracowników OKO

Pomiar/weryfikacja:

- listy obecności na szkoleniach
- dokumentacja fotograficzna

5. Cel: Pętle indukcyjne, AD i PJM na wydarzeniach OKO.

Wskaźniki:

- a) zestaw FM – nadajniki i odbiorniki – min. 1 zestaw z min. 15 odbiornikami
- b) pętle indukcyjne wraz z nadajnikiem – 2 komplety oraz najazdy na pętle indukcyjną do realizacji w plenerze – 1 zestaw
- c) wdrożenie usługi zdalnego tłumaczenia PJM – min. 8 miesięcy ciągłego wsparcia
- d) opis działania instytucji w PJM – 1 nagranie
- e) wydarzenia/działania artystyczne tłumaczone na PJM – min. 20 działań

Pomiar/weryfikacja:

- dokumentacja fotograficzna
- dokumentacja działań komunikacyjnych/ promocyjnych – plakaty, zrzuty z ekranów, linki
- testy funkcjonowanie zdalnego tłumaczenia przez pracowników etatowych.

Dodatkowo, na podstawie realizacji w ramach projektu powyższych kryteriów, zespół instytucji dokona ponownej samooceny w skali 0–10. Wskaźnikiem sukcesu będzie osiągnięcie minimum 7 punktów (wzrost z obecnych 5), co oznaczać będzie znaczącą poprawę dostępności w porównaniu z 2023/2024 rokiem.

Plan działań na rzecz osiągnięcia postawionych celów

Opis działań planowanych do podjęcia w perspektywie krótkoterminowej, to jest do końca 2026 roku.

W perspektywie do końca 2026 roku Ośrodek Kultury Ochoły zaplanował szereg działań o charakterze inwestycyjnym, organizacyjnym i szkoleniowym, których realizacja ma na celu wyraźne podniesienie poziomu dostępności instytucji. Priorytetem są inwestycje w infrastrukturę budynków, ponieważ to właśnie bariery architektoniczne zostały uznane w autodiagnozie za najbardziej dotkliwe i uniemożliwiające pełny udział osób z niepełnosprawnościami i seniorów w wydarzeniach kulturalnych. Najważniejszym elementem tego etapu jest zakończenie trwającego remontu sali widowiskowej przy ul. Radomskiej i jej pełne dostosowanie do potrzeb osób z niepełnosprawnościami – obejmujące nie tylko dostęp dla osób poruszających się na wózkach, lecz także montaż

urządzeń wspomagających słyszenie, odpowiednie oznakowanie przestrzeni oraz zapewnienie ergonomicznych rozwiązań dla osób starszych.

Równolegle planowana jest modernizacja recepcji, szatni i toalet w głównej siedzibie przy ul. Grójeckiej 75. W tym zakresie kluczowe będzie stworzenie ergonomicznego punktu obsługi uczestników, wyposażonego w obniżony blat recepcyjny. Szatnie zostaną dostosowane do potrzeb osób z ograniczoną mobilnością, a toalety - do standardu dostępnych sanitariatów, z przestrzenią manewrową, uchwyty i sygnalizacją alarmową. Montaż narzędzi wspierających ewakuację osób z niepełnosprawnościami oraz przeszkolenie w zakresie bezpieczeństwa ppoż. poprzedzi ukończona w 2025 roku aktualizacja instrukcji bezpieczeństwa ppoż. dla budynku na ul. Grójeckiej 75.

Drugim obszarem działań jest rozwój rozwiązań komunikacyjnych i orientacyjnych. W planach jest stworzenie spójnego systemu oznaczeń w całej instytucji - od tablic informacyjnych w kontrastowych kolorach, przez piktogramy i oznaczenia dotykowe, po cyfrowe rozwiązania wspierające orientację osób niewidomych i słabowidzących, takie jak TOTUPOINT. Zostanie także uruchomione bezpłatne WiFi w budynku głównym, co pozwoli osobom z niepełnosprawnościami korzystać z aplikacji wspomagających orientację i komunikację.

Ważnym elementem planu jest rozwój dostępności cyfrowej i informacyjnej. Do końca 2026 roku instytucja zobowiązuje się do pełnego dostosowania strony internetowej do standardu WCAG 2.2 AA, uzupełnienia minimum 80% archiwalnych materiałów audiowizualnych o napisy i opisy alternatywne oraz wdrożenia cyfrowego obiegu dokumentów, co znacząco ułatwi pracę niewidomej pracowniczce i przyczyni się do poprawy dostępności wewnętrznych procedur.

Nie mniej istotnym obszarem są działania edukacyjne i kompetencyjne. Do 2026 roku planowane jest przeprowadzenie cyklu szkoleń dla pracowników i pracownic, obejmujących alternatywne metody komunikacji, podstawy PJM i języka prostego, obsługę osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności oraz stosowanie zasad projektowania uniwersalnego w codziennej pracy. Dzięki temu wzrośnie świadomość i praktyczne umiejętności zespołu, co przełoży się na wyższy standard obsługi publiczności.

Część działań jest całkowicie uzależniona od otrzymania grantu w ramach projektu PUK:

- modernizacja recepcji, toalet, stworzenie pokoju wyciszeń w budynku na ul. Grójeckiej 75,

- modernizacja/zakup recepcji w Magazynie Sztuk,
- zakup zestawu wycieraczek systemowych do dwóch lokalizacji,
- zakup specjalistycznego sprzętu ewakuacyjnego,
- zakup pętli indukcyjnych, systemu FM,
- wykupienie usługi zdalnego tłumacza PJM.

Jednocześnie wiele zadań zostanie zrealizowanych niezależnie od finansowania zewnętrznego. Dotyczy to m.in. wdrożenia WiFi, cyfrowego obiegu dokumentów, przygotowania oznakowań czy organizacji szkoleń.

Plan krótkoterminowy stanowi kompleksową odpowiedź na najpilniejsze potrzeby i bariery zidentyfikowane w autodiagnozie. Jego realizacja pozwoli nie tylko poprawić komfort uczestników wydarzeń, ale także zbudować solidne fundamenty pod dalsze działania w perspektywie długoterminowej. Impuls, jakim może być grant w ramach PUK byłby istotnym przyspieszeniem tego procesu.

Opis działań planowanych do podjęcia w perspektywie długoterminowej, to jest do końca 2030 roku.

Działania muszą być zgodne z diagnozą: opisem głównych barier dostępności dla osób z niepełnosprawnościami i osób starszych oraz opisem najważniejszych potrzeb w zakresie tworzenia oferty instytucji kultury dla osób z niepełnosprawnościami i osób starszych. Musi być widoczny ich związek z postawionym celem/celami. Działania muszą być zgodne z Modelem dostępnej kultury – wskazywać na obszar dostępności, etap podróży odbiorcy oraz krok, którego/których będą dotyczyć. Katalog działań musi być sporządzony w taki sposób, by wiadomo było, które są zależne od ewentualnego otrzymania grantu w II etapie projektu, a które zostaną zrealizowane niezależnie. **Limit słów:** maksymalnie 500.

Działania zaplanowane do końca 2030 roku mają charakter strategiczny i systemowy, ponieważ ich realizacja pozwoli Ośrodkowi Kultury Ochoty osiągnąć trwałą, wysoki poziom dostępności, porównywalny ze standardami najlepszych instytucji kultury w kraju. Plan długoterminowy obejmuje zarówno inwestycje infrastrukturalne, jak i rozwój oferty programowej, współpracy lokalnej oraz rozwiązań cyfrowych i organizacyjnych. Jego celem

jest nie tylko usunięcie istniejących barier, ale także stworzenie mechanizmów zapewniających utrzymanie dostępności w przyszłości.

Wszystkie wskazane poniżej działania mają potencjał realizacji niezależnie od otrzymanego grantu w ramach PUK. Działania, które planujemy w perspektywie krótkoterminowej są niezależne, za wyjątkiem ustawicznego kształcenia/rozwoju kadr oraz rozwoju partnerstw – te jednak są planowane w sposób ciągły i finansowane ze środków OKO. Trudno jednak pominąć rolę ewentualnego wkładu zewnętrznego grantu w rozpoczęcie modernizacji budynku na ul. Grójeckiej 75 - realizacja pierwszych, krótkoterminowych celów może stać się przyczynkiem do dalszych nakładów ze strony organizatora na modernizację infrastruktury OKO.

1. Najważniejszym priorytetem pozostaje pełne dostosowanie głównej siedziby przy ul. Grójeckiej 75. W perspektywie długoterminowej przewiduje się montaż windy, która umożliwi swobodne przemieszczanie się osób z niepełnosprawnościami pomiędzy kondygnacjami. Modernizacja obejmie także toalety na pozostałych kondygnacjach. To inwestycja o fundamentalnym znaczeniu, ponieważ dopiero wprowadzenie takich rozwiązań pozwoli mówić o pełnej dostępności budynku dla wszystkich użytkowników.
2. Drugim istotnym zadaniem jest znalezienie nowej lokalizacji dla pracowni ceramicznej AngobA. Obecne miejsce znajduje się na poziomie -1, co całkowicie uniemożliwia korzystanie z niego osobom poruszającym się na wózkach. Plan zakłada pozyskanie przestrzeni spełniającej standardy dostępności architektonicznej, w tym z odpowiednią przestrzenią manewrową, dostępem do światła dziennego, wentylacji i ergonomicznych stanowisk pracy. Relokacja pracowni będzie nie tylko poprawą warunków technicznych, lecz także symbolicznym potwierdzeniem, że twórczość artystyczna i edukacja są dostępne dla wszystkich.
3. Długofalowym celem merytoryczno-infrastrukturalnym jest dostosowanie oferty do potrzeb osób neuroróżnorodnych. Zakładamy w perspektywie do 2030 roku stworzenie pokoi wyciszenia w pracowniach artystycznych, przeszkolenie kadry, dostosowanie przestrzeni oraz łączące się z projektowaniem uniwersalnym kultury – dostosowaniem programu do potrzeb osób neuroróżnorodnych.
4. W perspektywie programowej planowane jest systematyczne wdrażanie zasad projektowania uniwersalnego. Oznacza to, że każde wydarzenie - koncert, spektakl, warsztat czy wystawa - będzie od początku planowane jako dostępne. W praktyce obejmie to

przygotowywanie napisów i tłumaczeń PJM, audiodeskrypcji, materiałów w języku prostym, zapewnianie wsparcia asystenckiego, a także testowanie wydarzeń z udziałem osób z niepełnosprawnościami. Instytucja zakłada również wypracowanie własnych standardów ewaluacji dostępności, które będą stosowane w ocenie wszystkich projektów.

5. Zespół OKO będzie rozwijał swoje kompetencje, uczestnicząc w cyklicznych szkoleniach i warsztatach doskonalących umiejętności w zakresie pracy z osobami ze szczególnymi potrzebami.

6. Ważnym filarem działań długoterminowych jest rozwój partnerstw. Do 2030 roku instytucja planuje konsolidację sieci lokalnych i ponadlokalnych współpracowników wspierających proces wdrażania dostępności. Będą to organizacje pozarządowe, instytucje edukacyjne, grupy mieszkańców oraz eksperci zewnętrzni. Dzięki temu OKO stanie się centrum wymiany doświadczeń i dobrych praktyk w dziedzinie dostępnej kultury.

Plan działań długoterminowych jest ukierunkowany na trwałe i systemowe zmiany. Realizacja opisanych zadań pozwoli nie tylko na usunięcie istniejących barier, ale także na stworzenie instytucji w pełni inkluzywnej, otwartej i reagującej na zmieniające się potrzeby odbiorców, zgodnej ze strategią programową OKO do 2029 roku.

Opis tego, jakie znaczenie dla realizacji celów krótkoterminowego i długoterminowego będzie miało ewentualne uzyskanie grantu. Limit słów: maksymalnie 500.

Uzyskanie grantu w ramach projektu „Projektowanie Uniwersalne Kultury” ma dla Ośrodka Kultury Ochoty znaczenie strategiczne i stanowi kluczowy warunek pełnej realizacji celów krótkoterminowych. Bez dodatkowego finansowania część zadań zostanie zrealizowana wyłącznie w ograniczonym zakresie lub w znacznie dłuższej perspektywie czasowej, co spowolni proces wdrażania dostępności i osłabi efekty dotychczasowych działań.

Najważniejszą rolą grantu jest funkcja „katalizatora zmian”. Dzięki zaangażowaniu zespołu OKO oraz w dalszej kolejności - organizatora – m.st. Warszawa i Dzielnicy Ochota, realizacja projektu przyczyni się zarówno do szybszej realizacji zadań zaplanowanych do roku 2026, jak i stworzy solidne fundamenty dla działań długoterminowych do 2030 roku. Bez wsparcia finansowego wiele z tych inicjatyw będzie ograniczona, odłożona w czasie lub zrealizowana w wersji minimalnej. Dzięki grantowi OKO ma szansę stać się instytucją bardziej dostępną, otwartą i nowoczesną, odpowiadającą na potrzeby wszystkich odbiorców, w tym osób starszych i osób ze szczególnymi potrzebami. W dużej mierze barierą w realizacji tych idei są pieniądze, dlatego realizacja działań w ramach projektu

pozwole na uspoźnienie realnych działań z założeniami merytorycznymi, które przyjęliśmy w naszej misji i wizji oraz programie OKO do 2029 roku.

W perspektywie krótkoterminowej grant pozwoliłby sfinansować najkosztowniejsze i najbardziej pilne inwestycje infrastrukturalne, czyli modernizację recepcji, szatni i toalet w głównej siedzibie oraz doposażenie sali widowiskowej w urządzenia wspierające dostępność (m.in. pętle indukcyjne, systemy FM, oznakowania dotykowe i kontrastowe). Środki z grantu umożliwiłyby również zakup sprzętu ewakuacyjnego i wyposażenie pokoju wyciszenia. Grant pokryłby także koszty rocznej subskrypcji zdalnych usług tłumaczenia na język migowy (np. migam.pl), które zapewniłyby ciągłość i profesjonalizm w obsłudze osób Głuchych.

W zakresie dostosowania strony internetowej do standardów WCAG 2.2 AA otrzymanie dofinansowania nie będzie miało znaczenia, jednak jego brak w sposób zdecydowany opóźni lub uniemożliwi przygotowanie napisów i opisów alternatywnych do materiałów archiwalnych w skali, którą przyjęliśmy jako referencyjną.

Nie mniej istotne jest znaczenie grantu dla działań miękkich - szkoleń i podnoszenia kompetencji zespołu. Choć działania szkoleniowe OKO zrealizuje samodzielnie, niezależnie od dofinansowania, to jednak dofinansowanie pozwoliłoby zaprosić ekspertów zewnętrznych i konsultantów z doświadczeniem w pracy z osobami z różnymi rodzajami niepełnosprawności oraz opłacić osoby wspierające ewaluację wydarzeń, co znacząco przyczyniłoby się do poziomu merytorycznej dyskusji i weryfikacji podejmowanych działań w Ośrodku.

Przez ostatnie lata spotykaliśmy się z trudnością i brakiem wsparcia ze strony organizatora w realizacji najważniejszej inwestycji dostępnościowej, jaką jest budowa windy dla zabytkowego budynku na ul. Grójeckiej 75. Choć przyjęte w ramach strategii krótkoterminowej zadbanie o modernizację zaplecza wewnątrz budynku jest pod względem inwestycyjnym niezależne, to ma jednak ogromny wpływ na umożliwienie dalszych działań infrastrukturalnych na rzecz głównej siedziby OKO. Symboliczne zobowiązanie, jakim może się stać realizacja grantu w ramach ogólnopolskiego programu „Projektowanie Uniwersalne Kultury”, jest naszym zdaniem ogromną szansą na przekonanie organizatora, że z dostosowaniem instytucji kultury nie można dalej czekać i warto zabezpieczyć środki na kontynuację działań zgodnie z niniejszą strategią.